

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

K.L.

tegen

HLN.be

Met een mail van 2 oktober 2025 dienen advocaten Joris Claes en Stijn Verbist namens mevrouw K.L. een klacht in tegen HLN.be. De aanleiding is een artikel van 3 augustus 2025 met de titel *Wie een chique auto nodig had, moest bij hem zijn: de frauderende magistraat Dominique Renotte (54) en zijn voorliefde voor oldtimers.*

Redactievertegenwoordiger van HLN.be Edwin Ceulebroeck antwoordt met een brief op 30 november 2025, waarop advocaten Joris Claes en Stijn Verbist een laatste repliek sturen met een brief op 15 december 2025.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 3 maart 2026. Klaagster K.L. woonde die samen met haar advocaat Joris Claes bij. Voor HLN.be was redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck aanwezig, journalist Patrick Lefelon woonde de hoorzitting via videoverbinding bij.

DE FEITEN

Het artikel is onderdeel van een reeks van HLN.be met de titel 'De zwakke arm der wet', over mensen die bij politie of justitie werken en op het verkeerde pad terechtkomen. In het betwiste artikel gaat het over een magistraat uit Limburg Dominique Renotte, die zelf voor de rechter moest komen voor fraude bij autohandel. Er wordt een portret geschetst van een uitgebluste magistraat die zijn job als saai beschrijft, in een burn-out belandt, maar heel bedrijvig blijkt in een handel met oldtimers.

De journalist schrijft dat de magistraat in 14 jaar tijd 1,4 miljoen verdiende met het aan- en verkopen van auto's, zodat het geen hobby meer was maar een lucratieve bijverdienste. De federale gerechtelijke politie (FGP) van Limburg kwam de fraude op het spoor, nadat de magistraat rondgevraagd had om een oldtimer te ontseinen die jaren voordien gestolen was en nu opgekocht was door een bevriende autohandelaar.

De zaak kwam naar buiten in juli 2019 toen de magistraat samen met zijn partner gearresteerd werd. De partner is ook magistrate in Limburg, ze werkt als jeugdrechter. Beiden moesten zich verantwoorden voor het hof van beroep, samen met nog andere betrokkenen bij de autohandel. Volgens het hof was Renotte wel degelijk een handelaar in bijberoep en kon hij zijn bijverdienste alleen met gesjoemel en valse facturen verborgen houden voor de fiscus. Ook zijn partner werd veroordeeld. Volgens het hof was ze geen onwetende partner. De journalist schrijft dat zij wel eens een factuur op haar naam had laten zetten voor een Maserati of een Bentley, op vraag van Renotte.

De journalist noemt hen een gewiekst koppel, dat daarnaast ook met onderhoudsuitkeringen sjoemelde. De magistraat had een domicilie in Genk, terwijl zijn partner met hun twee kinderen in Tongeren woonde. Hij betaalde haar volgens het artikel jaarlijks 6.000 euro onderhoudsgeld,

zodat hij die bedragen kon inbrengen voor belastingaftrek. Volgens het artikel kwam die fraude aan het licht, toen een politiepatrouille na een oproep 's ochtends vroeg naar de woonst in Tongeren kwam nadat het inbraakalarm was afgegaan door een spin voor de sensor in de garage. De magistraat, gekleed in kamerjas, deed de deur open.

Op het einde van het artikel staat dat het proces tegen de twee voortgaat op 17 september 2025, met onder meer de vordering over de achterstallige belastingen en btw.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAAGSTER

Klaagster is K.L., de partner van voormalig magistraat Dominique Renotte en zelf ook magistrate. Ze vindt dat er in het artikel meerdere feitelijke onjuistheden staan. Klaagster en haar advocaat geven daarvan volgende voorbeelden: K.L. heeft geen facturen op haar naam laten zetten, ze werd zelf niet vervolgd voor domiciliefraude of fraude met onderhoudsgeld terwijl het artikel dat wel doet uitschijnen en Renotte en zijzelf zijn nooit getrouwd dus er kan geen sprake zijn van een geveinsde scheiding. Daarnaast is het klaagster niet duidelijk waar het verhaal van de spin vandaan komt, ze zegt dat de politie niet is langsgekomen nadat het inbraakalarm was afgegaan, maar dat ze zelf de politie gecontacteerd hadden. Ten slotte is het proces op 17 september 2025 alleen hervat tegen Renotte, niet tegen klaagster. Volgens klaagster zijn het allemaal ongegronde verdachtmakingen en beschuldigingen aangezien ze niet kloppen met de feiten.

Klaagster wordt in het artikel geïdentificeerd met haar voornaam, initiaal van de achternaam, haar functie als jeugdrechter, haar woonplaats Tongeren en als partner van Dominique Renotte. Dat is een overdreven identificatie waarvan klaagster de maatschappelijke relevantie betwist, zeker aangezien ze van onjuiste zaken beschuldigd wordt in het artikel. Haar reputatie wordt door het slijk gehaald en haar privacy en menselijke waardigheid zijn geschonden. Er stonden ook meer mensen terecht op het proces, niet alleen Renotte en klaagster als koppel. Die nuance ontbreekt.

Volgens klaagster wordt ze in het artikel geportretteerd als de helft van een crimineel duivelskoppel, terwijl dat nergens blijkt uit het dossier, en worden er ernstige beschuldigingen geuit die de eer en goede naam betreffen. Daarom had ze een loyale kans op wederhoor moeten krijgen.

De journalist kan het arrest van het hof van beroep niet als een bron van feiten beschouwen, aangezien er op het moment van publicatie beroep in cassatie liep en er nog niets definitief was. Klaagster wil niet gezegd hebben dat je geen journalistiek verslag mag uitbrengen over arresten waartegen nog cassatie loopt, maar ze vindt dat in dat geval de nodige terughoudendheid en nuance getoond moeten worden.

HLN.BE

HLN.be kadert de zomerreeks 'De zwakke arm der wet' als een reeks artikels met spraakmakende verhalen over de arm der wet die "zélf wel eens op het verkeerde pad belandt". Dat een koppel magistraten veroordeeld werd door het hof van beroep, maakte het voor HLN maatschappelijk relevant om de zaak op te nemen in de reeks.

HLN weerlegt punt per punt de feitelijke onjuistheden in het artikel waarvan sprake is volgens klagster. De formulering *“Zij [klagster] had wel eens een factuur op haar naam laten zetten”* is volgens HLN wel correct, omdat onder meer het volgende in het arrest staat: *“AMR SERAING SPRL schreef op 17 augustus 2015 een bedrag van 190.000,00 euro over naar een bankrekening van [voornaam en achternaam klagster], en dit voor de betaling van de aankoop van een Maserati 3500 GT van bouwjaar 1962”*. Bovendien zegt het hof expliciet dat K.L. *“niet onwetend was over deze situatie, dat zij mededader was van bepaalde feiten en dat zij de opbrengsten van Renottes illegale activiteiten mee hielp witwassen”*. Daaruit concludeert de journalist dat het correct is om te zeggen dat klagster facturen op haar naam had laten zetten.

Over de domiciliefraude staat in het artikel dat *“het [koppel] sjoemelde met onderhoudsuitkeringen”*. Volgens HLN heeft het openbaar ministerie uitgehaald naar de situatie en werd er betwijfeld dat klagster, als magistraat, *“een onwetend, naïef slachtoffer was van de domiciliefraude”*. Het hof noemt het ook *“een schandelijke constructie”* waarvan klagster op de hoogte moet geweest zijn. De journalist mocht ook over het onderhoudsgeld (6.000 euro/jaar) berichten, aangezien de omvang en de tijdsduur van de uitkeringen gedetailleerd in het arrest vermeld worden. Bovendien spreekt het artikel nergens van een geveinsde scheiding en de journalist schrijft nergens dat ze getrouwd waren.

HLN verwijst voorts naar de letterlijke passage in het arrest waarin het verhaal van de spin uit de doeken gedaan wordt. Een van de politie-inspecteurs beschrijft dat hij met een collega ter plaatse was gegaan *“omdat het alarm was afgegaan. Ter plaatse trof de politie Dominiek RENOTTE “gekleed in zijn kamerjas en met een beslapen gezicht”. Er bleek een spin voor het oog van de alarmsensor in de garage te hangen.”* De journalist heeft die passage dus niet verzonnen.

Het artikel maakt nergens melding van een *“duivelskoppel”*, van een diabolisch crimineel duo. HLN weet niet waar die bewoording vandaan komt en wijst erop dat de naam van Dominique Renotte 40 keer in de berichtgeving voorkomt, terwijl de afgekorte naam van klagster een vijftal keer voorkomt. Daarmee weerspiegelt de journalist het beeld dat uit het arrest naar voren komt: Renotte als hoofddader, klagster in een ondersteunende maar strafbare rol. Toch veroordeelt het hof duidelijk de rol van klagster met bewoordingen als *“geen onwetende partner”*, *“gebrekkig normen- en waardenbesef”* en *“mededader aan ernstige feiten”*.

In het artikel stond oorspronkelijk dat het proces ook tegen klagster zou voortgaan op 17 september 2025. HLN erkent dat dat fout was, dat het proces alleen tegen Renotte voortging en heeft dat meteen na ontvangst van de klacht online verwijderd.

HLN vindt dat er in het artikel geen sprake kan zijn van de schending van de privacy en de menselijke waardigheid. Dat een koppel magistraten allebei voor de rechter moet komen en veroordeeld wordt voor fraude, is hoogst uitzonderlijk. Er is ontegensprekelijk een gewichtig maatschappelijk belang, waardoor het vermelden van de voornaam, eerste letter van de achternaam en de woonplaats Tongeren van klagster als beperkte identificatie geoorloofd is. De journalist heeft zich in de berichtgeving alleen gebaseerd op gerechtelijke vaststellingen, bewijsstukken, verklaringen van het openbaar ministerie en het arrest van het hof van beroep, en heeft zo de menselijke waardigheid gerespecteerd.

HLN is van mening dat wederhoor in de vorm van een bijkomende reactie van klagster niet nodig was. De journalist heeft de inhoud van een gerechtelijke uitspraak weergegeven, nadat zowel het openbaar ministerie als klagster hun visie hebben kunnen uiteenzetten. Alle standpunten komen dus aan bod in het artikel.

Het arrest geldt wel degelijk als een bron van feiten, ook als er op dat moment een procedure bij cassatie loopt. Het arrest wordt niet opgeschort, zolang die procedure loopt en er geen uitspraak is van de rechter in cassatie. Het arrest blijft dus de hele tijd van kracht en is bijgevolg een waarheidsgetrouwe bron van feiten waarin het hof verschillende zaken als bewezen beschouwt. Een journalist bericht over wat het hof heeft beslist en de situatie op dat moment, niet over wat definitief zal blijken na cassatie. In dit geval heeft de journalist zich gebaseerd op het arrest en het publieke debat in de rechtszaal, zonder feiten toe te voegen of aan te dikken.

Tot slot, om discussie over bovenvermelde punten te kunnen uitklaren, heeft journalist Patrick Lefelon met goedkeuring van klagster het arrest van het hof van beroep aan de rapporteringscommissie bezorgd.

BESLISSING

Klaagster en haar partner zijn veroordeeld door het hof van beroep. Klaagster kreeg als mededader een celstraf van vier maanden met uitstel, onder meer voor het witwassen van opbrengsten uit strafbare feiten, fraude met inkomstenbelastingen en btw-fraude. De vervolging en veroordeling van een magistratenkoppel voor zulke feiten is van gewichtig maatschappelijk belang. Gezien die context is de vermelding van de voornaam, de eerste letter van de familienaam en de woonplaats van klagster, met inbegrip van haar functie als jeugdrechter in Limburg, geoorloofd en strookt dit met de richtlijn bij artikel 23 van de Code over identificatie in gerechtelijke context. Er is ook geen sprake van een inbreuk op de menselijke waardigheid.

Aangezien de berichtgeving gebaseerd is op het arrest van het hof van beroep, is het principe van wederhoor niet van toepassing. De richtlijn bij artikel 20 over wederhoor bepaalt dat er bij berichtgeving op basis van officiële communicatie van gerechtelijke instanties, zoals een arrest van het hof van beroep, geen sprake is van beschuldigingen die nopen tot wederhoor.

De klacht is op die punten ongegrond.

Klaagster wijst op meerdere passages uit het artikel die niet waarheidsgetrouw zouden zijn.

Het verhaal over de spin voor de alarmsensor dat leidde tot het politiebezoek en het uitkomen van de domiciliefraude, staat in het arrest. Dat is waarheidsgetrouw. De journalist baseert zich op het arrest van het hof van beroep, dat als gezaghebbende bron kan worden beschouwd.

De passage waarin klagster facturen op haar naam had laten zetten, is niet waarheidsgetrouw. Hoewel klagster volgens het arrest wel degelijk meewerkte aan de fraude, is het niet zo dat ze actief facturen op haar naam liet zetten, zoals in het artikel staat. Er waren wel facturen op haar naam, maar die zijn volgens het arrest vervalst.

Daarnaast zijn meerdere zinnen onzorgvuldig geformuleerd, bijvoorbeeld over de domiciliefraude. In het artikel staat letterlijk: *“Het gewiekste koppel (...) sjoemelde ook met onderhoudsuitkeringen. (...) . Hij [Renotte] betaalde jaarlijks 6.000 euro onderhoudsgeld aan zijn partner.”* Maar zoals blijkt uit het arrest is klagster noch vervolgd, noch veroordeeld voor die fraude, dus het klopt niet dat *het koppel met onderhoudsuitkeringen sjoemelde*. Renotte heeft ook maar één jaar een bedrag van 6.000 euro betaald voor de voordelige belastingaftrek, andere jaren waren het lagere bedragen volgens het arrest. Bovendien spreekt het artikel meermaals van “echtgenote” over klagster, terwijl ze aannemelijk maakt dat ze nooit getrouwd is met Renotte.

De geest van het artikel stemt overeen met het arrest dat geveld is, maar wat bovenstaande punten betreft is het niet waarheidsgetrouw. Daardoor zijn er ongegronde verdachtmakingen en beschuldigingen ten aanzien van klaagster ingeslopen. Dat strookt niet met artikel 1 en artikel 25 van de Code.

Ten slotte erkent HLN.be zelf dat er een fout stond op het einde van het artikel. Het proces hervatte op 17 september 2025 alleen tegen Renotte, niet tegen klaagster. HLN.be heeft die fout meteen verwijderd toen ze de klacht kreeg, maar dat neemt de initiële fout niet weg.

De klacht is op die specifieke punten gegrond.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is wat betreft waarheidsgetrouwe berichtgeving en het uiten van ongegronde verdachtmakingen en beschuldigingen gegrond op enkele punten.

De klacht is ongegrond wat betreft wederhoor en respect voor privacy en menselijke waardigheid.

Brussel, 2 april 2026